

[Finansministeren.]

ændringer; det er jo også den dato, der er sat for ændringerne i Norge og Sverige. Jeg vil gerne sige, at personligt er jeg ikke på forhånd imod en etdøgnregel, hvis en sådan kan praktiseres på rimelig måde, og denne tanke vil indgå i de videre overvejelser i ministeriet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Groes* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at det retsmedicinske institut henviser til bestemte bedemænd?“

Skriftlig begrundelse:

Københavns universitets retsmedicinske institut oplyste forleden over for pressen, at dets vagtmester er berettiget til at anbefale bestemte bedemandsforretninger til efterladte til døde, som instituttet har haft til undersøgelse.

Det er ikke almindeligt, at tjenestemænd har tilladelse til at anbefale særlige næringsdrivende, hverken en enkelt eller som her tre udvalgte. En sådan tilladelse vil åbne en let mulighed og dermed en unødigt fristelse for den pågældende til at modtage favører fra de anbefalede forretninger, og det er da også forbudt såvel hospitalernes kvartermestre som kvartermesteren i De gamles By i København overhovedet at opgive adresser på bedemandsforretninger til pårørende til døde.

Mellem 1.700 og 1.800 døde passerer årlig gennem retsmedicinsk institut, og det er derfor et ikke uvæsentligt antal begravelser, som finder sted derfra.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Lis Groes: Når jeg her i dag rejser det spørgsmål til undervisningsministeren, om han finder det rimeligt, at det retsmedicinske institut anviser bestemte bedemænd, skyldes det, at jeg finder en sådan fremgangsmåde yderst betænkelig, og jeg blev ærlig talt ikke så lidt rystet ved at erfare, at ansvarlige embedsmænd fandt forholdet helt i orden.

Som anført i min skriftlige begrundelse er det ikke almindeligt, at tjenestemænd har tilladelse til at anbefale bestemte forretninger, og der er jo gode grunde til at nægte dem en sådan tilladelse, da det kan bringe dem ud i unødigt fristelse. Nu oplyses det i denne sag, at der er et klart forbud mod returkommission — ja, det skulle jo bare mangle. Men tilbage bliver, at der stadig er en fristelse, og hvorfor ikke fjerne denne? Den konsekvens drog man i København. Da det blev oplyst, at der i De gamles By blev anbefalet en bestemt bedemand, blev der straks grebet ind over for det, og i øvrigt er det også sådan, at det for samtlige landets sygehuse er forbudt at anbefale enkelte bedemænd.

Nu oplyser retsmedicinsk institut, at der ikke er tale om at anbefale en enkelt bedemand; der er tale om tre, og jeg forstår det sådan, at man tæller: en-to-mange, og så skulle det være i orden. Men jeg tror nu alligevel, det vil være heldigere at komme helt bort fra systemet, og dertil kommer også, at den ene af de forretninger, der anbefales, nemlig Arbejdernes Ligkistemagasiner, oplyser, at den ganske vist af og til får en henvisning, men kun i tilfælde, hvor der ikke er én øre til begravelsen ud over, hvad det offentlige dækker.

På denne baggrund vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister, om han ikke finder det naturligt at følge sin kollega indenrigsministeren og indføre de samme regler for det retsmedicinske institut, som gælder på samtlige landets sygehuse — altså ingen henvisning til bestemte bedemænd.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Inden jeg besvarer selve spørgsmålet, vil jeg gerne gøre to bemærkninger. For det første vil jeg normalt altid gerne følge indenrigsministeren, men derfor kan jeg ikke være forpligtet til det i alle sager. For det andet vil jeg gerne sige, at når fru Lis Groes nævnte, at embedsmænd havde fundet forholdene helt i orden, tror jeg nu ikke, udtalelserne er faldet sådan — jeg beklager, at jeg ikke har det pågældende citat ved hånden; men jeg mener ikke, de faldt sådan.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at rent principielt og sagt i al almindelighed